

- spółce występującej jako kupujący przy nabyciu przedsiębiorstwa nie posiadającej siedziby w Finlandii i spółka celowa nabycia przedsiębiorstwa ma siedzibę w Finlandii,
  - spółce występującej jako kupujący przy nabyciu przedsiębiorstwa posiadającej siedzibę w Finlandii i spółka celowa nabycia przedsiębiorstwa nie ma siedziby w Finlandii,
  - spółce występującej jako sprzedający przy nabyciu przedsiębiorstwa nie posiadającej siedziby w Finlandii i spółka celowa nabycia przedsiębiorstwa ma siedzibę w Finlandii
  - spółce występującej jako sprzedający przy nabyciu przedsiębiorstwa posiadającej siedzibę w Finlandii i spółka celowa nabycia przedsiębiorstwa nie ma siedziby w Finlandii?
2. Czy znaczenie w sprawie ma to, że ubezpieczenie pokrywa tylko odpowiedzialność podatkową powstałą dla spółki celowej przed przeprowadzeniem transakcji nabycia przedsiębiorstwa?
  3. Czy w sprawie ma znaczenie to, że przedmiotem nabycia przedsiębiorstwa są akcje lub obszar działalności spółki celowej?
  4. Czy w sytuacji, gdy przedmiotem nabycia przedsiębiorstwa są akcje spółki celowej ma znaczenie to, że zapewnienia sprzedającego składane kupującemu dotyczą tylko tego, że sprzedającemu przysługuje własność sprzedawanych akcji i nie ma żadnych roszczeń osób trzecich w tym zakresie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U. 2009, L 335, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 8 lutego 2018 r. – A / Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Sprawa C-89/18)

(2018/C 142/44)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona pozwana: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Pytania prejudycjalne

1. Czy w przypadku, w którym wprowadzono „nowe ograniczenia” wobec łączenia rodziny między małżonkami, które prima facie naruszają zasadę „standstill” z art. 13 decyzji nr 1/80 (decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia utworzonego na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Turcji, podpisanego w dniu 12 września 1963 r.) i które to ograniczenia są uzasadnione „udaną integracją” uznaną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie C-561/14, Genc ⁽¹⁾ [za istotny wzgląd], zobacz też wyrok z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie C-138/13, Dogan ⁽²⁾, przepis taki jak ten określony w § 9 ust. 7 Udlændingeloven (duńskiej ustawy o cudzoziemcach) – zgodnie z którym m.in. podstawowym warunkiem łączenia rodzin między osobą, która jest obywatelem kraju trzeciego i ma zezwolenie na pobyt w Danii, a małżonkiem tej osoby jest to, że więź tej pary z Danią jest mocniejsza niż więź łącząca ją z Turcją – może zostać uznany za „uzasadniony nadrzędnymi względami interesu ogólnego, właściwy do zapewnienia realizacji zasługującego na ochronę celu i niewykraczający poza to, co konieczne do jego osiągnięcia”?

2. Jeśli na pytanie 1 należy udzielić odpowiedzi twierdzącej, efektem czego wymóg istnienia [ww.] więzi jest co do zasady właściwy do zapewnienia realizacji celu w postaci integracji, czy jest w takim przypadku możliwe, bez wchodzenia w kolizję z oceną przeprowadzaną w oparciu o kryterium ograniczenia i wymogiem proporcjonalności:
- i) stosowanie praktyki, zgodnie z którą, jeśli małżonek posiadający zezwolenie na pobyt w państwie członkowskim (osoba stanowiąca punkt odniesienia) przybył do Danii po raz pierwszy w wieku lat 12-13 lub później, to podczas dokonywania oceny istnienia [ww.] więzi łączącej osobę stanowiącą punkt odniesienia z krajem członkowskim znaczną wagę przywiązuje się do następujących [czynników]: czy ta osoba albo przez długi okres, około 12 lat, zamieszkiwała legalnie w kraju członkowskim albo przebywała i była w kraju członkowskim zatrudniona w sposób stały, co wiązało się ze znacznym stopniem kontaktu i komunikacji z kolegami oraz ewentualnymi klientami w języku państwa członkowskiego i trwało co do zasady nieprzerwanie przez okres co najmniej czterech lub pięciu lat albo [osoba ta] przebywała i pracowała w sposób stały ale bez znaczącego kontaktu i komunikacji w języku państwa członkowskiego co do zasady nieprzerwanie przez okres co najmniej siedmiu do ośmiu lat;
  - ii) stosowanie praktyki, zgodnie z którą przeciwko uznaniu, że spełniony został wymóg istnienia [ww.] więzi, przemawia fakt, że osoba stanowiąca odniesienia zachowuje istotną więź z krajem pochodzenia poprzez częste lub długoterminowe odwiedziny w tym kraju, podczas gdy krótkie pobyty wakacyjne lub edukacyjne nie przemawiają przeciwko wydaniu zezwolenia;
  - iii) stosowanie praktyki, zgodnie z którą przeciwko uznaniu, że spełniony został wymóg istnienia [ww.] więzi pary z państwem członkowskim, w znacznym stopniu przemawia fakt, iż po uprzednim rozwodzie doszło do powtórnego zawarcia małżeństwa?

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 12 kwietnia 2016 r., EU:C:2016:247.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 10 lipca 2014 r., ECLI:EU:C:2014:2066.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka

(Sprawa C-91/18)

(2018/C 142/45)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Kyrasou i F. Tomat)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Grecka, poprzez wydanie i utrzymanie w mocy uregulowania, zgodnie z którym:

- i. tsipouro/tsikoudià (grecki wysokoprocentowy napój alkoholowy z winogron) produkowane przez „regularnych producentów alkoholu” jest objęte stawką podatku akcyzowego obniżoną o 50 % w stosunku do standardowej stawki krajowej, natomiast napoje alkoholowe przywożone z innych państw członkowskich są objęte standardową stawką podatku akcyzowego, uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 19 i 21 w związku z art. 23 ust. 2 dyrektywy 92/83/EWG ⁽¹⁾, a także z art. 110 TFUE;
- ii. tsipouro/tsikoudià produkowane przez producentów alkoholu „na dwa dni” jest objęte obniżoną dodatkowo stawką podatku akcyzowego, natomiast napoje alkoholowe przywożone z innych państw członkowskich są objęte standardową stawką podatku akcyzowego, uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 19 i 21 w związku z art. 23 ust. 2 dyrektywy 92/83/EWG i art. 3 ust. 1 dyrektywy 92/84/EWG ⁽²⁾, a także z art. 110 TFUE;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.